

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa K. D.  
przeciwko Sądowi Okręgowemu w [...]  
o ustalenie, wynagrodzenie za pracę,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 16 maja 2019 r.,  
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P.  
z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt VII Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 grudnia 2017 r., VIII Pa [...] Sąd Okręgowy w P. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w P. z 19 sierpnia 2014 r., V P [...], zasądzający na rzecz K. D. (powód) od Sądu Okręgowego w P. (pozwany) wyrównanie wynagrodzenia do stawki awansowej VI od 1 listopada 2010 r. wraz z ustawowymi odsetkami i oddalający powództwo w pozostałym zakresie, w ten sposób, że oddalił powództwo w całości.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance nieważności postępowania, której powód upatruje w braku możliwości obrony swoich praw z uwagi na niedostarczenie mu odpisu skargi kasacyjnej, co w ocenie powoda powinno skutkować odstąpieniem od wykładni przyjętej w wyroku

Sądu Najwyższego z 14 lutego 2017 r., II PK 365/15 (LEX nr 2255421), gdyż zasada związania wyrokiem kasatoryjnym może obowiązywać tylko stronę, która brała udział w postępowaniu. Powód podniósł ponadto, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, to jest art. 91a § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 ze zm., dalej jako u.s.p.) oraz art. 10 ust. 2 ustawy z 20 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2009 r. Nr 56, poz. 459, dalej jako nowelizacja u.s.p.), gdyż przepisy te są interpretowane przez niektóre sądy powszechne odmiennie niż w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

W pierwszej kolejności Sąd Najwyższy stwierdza, że nie zachodzi ta przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, jaką jest nieważność postępowania. Nieważności tej powód upatruje w niedoręczeniu mu odpisu skargi kasacyjnej pozwanego wniesionej w sprawie II PK 365/15. Jak już wyjaśniono w postanowieniu Sądu Najwyższego z 5 września 2017 r., II PO 4/17 (niepublikowany), przesłanka nieważności postępowania z uwagi na pozbawienie strony możliwości obrony jej praw ukierunkowana jest przede wszystkim na ten etap postępowania sądowego, w którym koncentruje się materiał dowodowy. Stanowisko skarżącego w kwestii wykładni prawa zostało przedstawione w toku postępowania instancyjnego. Dlatego brak „nowej” argumentacji na etapie postępowania kasacyjnego nie oznacza, że doszło do pozbawienia powoda prawa do obrony. Niezależnie od powyższego, przesłanką przyjęcia skargi do rozpoznania z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. jest nieważność postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem, a nie ewentualne uchybienia proceduralne na etapie wcześniejszego rozpoznania wniesionej w danej sprawie skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy.

Powód nie wykazał również, że zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Stanowisko Sądu Najwyższego jest w zakresie wykładni art. 91a § 3 u.s.p. oraz art. 10 ust. 2 nowelizacji u.s.p. jednolite (wyroki Sądu Najwyższego z 19 września 2017 r., II PK 219/17, LEX nr 2427154; z 11 kwietnia 2017 r., II PK 54/16, LEX nr 2310110; z 5 kwietnia 2017 r., II PK 374/15, LEX nr 2306365; z 14 marca 2017 r., II PK 9/16, LEX nr 2271454; z 14 lutego 2017 r., II PK 365/15, LEX nr 2255421 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 3 listopada 2015 r., III PZP 6/15, OSNP 2017 nr 2, poz. 18) i opiera się na założeniu, zgodnie z którym art. 91a § 3 u.s.p., który wszedł w życie 22 kwietnia 2009 r. na mocy ustawy nowelizującej, znajduje zastosowanie na przyszłość, co oznacza początek biegu 5-cio letniego terminu pracy na danym stanowisku sędziowskim z dniem wejścia w życie tej nowej regulacji, gdyż „wyjściowy” poziom wynagrodzeń zasadniczych sędziów został ustalony na mocy art. 10 ust. 2 tej ustawy. Argumentacja wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przedstawiona w wykonaniu wezwania przez Sąd Najwyższy do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej, nie zawiera żadnego wyводу jurydycznego, z którego wynikałoby, że spełnione są przesłanki zastosowania art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

a